

то попишатъ намъ обстоятелствата, побскоро да отпи-
сваме ѝ извѣстно, на опредѣленнійтѣ дни: защо ако
нѣкой покаже лѣнность, отъ дѣнь на дѣнь забрѣва, ѝ-
ли мѣже да захкари нѣгдѣ посланіето, ѝли да го за-
гѣби, отъ което са слѣчва погрѣшка, ѝ ако найпаче
нѣма посланнопазѣтелство.

Сокѣршено же ѝ потѣнко да посрѣщваме всѣкаа
причина на посланіето, което бѣва ако прочѣтаме съ
издѣйрваніе ѝ съ вниманіе посланіето, ѝ преглѣдваме чи-
на, на причинитѣ.

Обаче всѣко посланіе нетрѣбва ѡтговоръ: защо не-
прилично бѣ было, да отагчава нѣкой нѣкого съ не-
потрѣбни посланіи. . Но подобава да се отвѣщаваме
въ политическіитѣ, политически, въ прѣлатескіитѣ прѣла-
телски. Бѣнаги да преглѣдваме свѣзѣтелствата на ли-
цѣта, отъ които са ѝспрекаждатъ писмата.

Но таргѡвцити таргѡвции помеждѣси, оупотребля-
ватъ (коландардѣскатъ) єдинъ особєнъ начинъ, който
є много нѣжденъ междѡ ѡмъ: за разновѣдніите ѝ мно-
гопричинніите ѡмъ работи. . Защото тѣа свѣкватъ
когато писѣватъ, да препѣсватъ тѣхніитѣ посланіи, въ
особна (отлѣчна) книга, която са зовѣ Славеноболгар-
ски препѣсъ: а Італіански копіе. . . Оу всѣкаго тар-
гѡвца, който ще да не подпадни, подъ нѣкою тѣета:
подобава за нѣжда да ѡма такова єдна книга.

